

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ' (ΙΒ')

1. a. Τὴν ἀρρωστίαν διαφυγὼν ἦν κατὰ τὴν ὅδὸν ὑπέμεινα, ἃς καὶ τὰ λείψανα εἰς Καισάρειαν ἐκόμισα, καὶ πρὸς
5 ὑγίειαν ἐπανελθὼν λοιπὸν καθαράν, ἐπιστέλλω σου τῇ
εὐλαβείᾳ ἀπὸ Καισαρείας αὐτῆς, ἐν ᾧ πολλῆς ἀπολαύσας
θεραπείας ῥῶν διετέθην, ἵατρῶν ἀριστῶν καὶ σφόδρα εὔδο-
κιμωτάτων καὶ συμπαθείᾳ καὶ φίλτρῳ μᾶλλον οὐχὶ τέχνῃ
μόνῃ θεραπευόντων ἡμᾶς ἐπιτυχών, ὃν θάτερος καὶ συναπελ-
θεῖν ἡμῖν ὑπέσχετο καὶ ἔτεροι δὲ πλείους τῶν ἐν ἀξιώμασι.

b. Καὶ ἡμεῖς μὲν πολλάκις ἐπιστέλλομεν τὰ καθ' ἡμᾶς,
10 αὐτῇ δέ, ὃ καὶ ἔμπροσθεν ἐνεκάλεσα, σπανιάκις τοῦτο ποιεῖς.
Καὶ ίνα μάθης ὅτι ῥάθυμίας σῆς ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχὶ ἡ σπά-
νις τῶν γραμματηφόρων τοῦτο ποιεῖ, ὃ κύριός μου ὃ ἀδελφὸς
τοῦ μακαρίου Μαξίμου τοῦ ἐπισκόπου πρὸ δύο τούτων
ἀπήντησεν ἡμερῶν καὶ αἰτηθεὶς παρ' ἡμῶν γράμματα ἔφησε
15 μηδένα βουληθῆναι δοῦναι αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ τὸν Τίγριον τὸν
πρεσβύτερον αἰτηθέντα παρ' αὐτοῦ μὴ παρασχεῖν. Παρακαλῶ,
δινεῖδισον αὐτῷ τοῦτο καὶ τῷ γνησίῳ καὶ θερμῷ ἡμῶν ἐραστῇ
καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ πασιν τοῖς περὶ Κυριακὸν τὸν ἐπίσκοπον.